

[Hanne Budtz.]

prostitutionen og de prostituerede, vil vi i hvert fald være meget forsigtige med at lempe for meget over for, men som sagt, det kan vi se nærmere på.

Ib. Thyregod: Forslag om ophævelse af straffen for prostitution har været diskuteret i forbindelse med folketingsbehandlingen af ændringerne i straffelovens § 230, og der blev dengang gennemført den ændring i § 199, at der skabtes mulighed for hæftestraf. Samtidig lod den daværende justitsminister meddele, at han ønskede at lade spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af straffelovens almindelige regel om prostitution i § 199 undersøge, og i overensstemmelse dermed fik kriminalforsorgsudvalget i en skrivelse i august 1967 sit kommissorium udvidet, således at udvalget også skulle overveje spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af § 199 samt redegøre for, om der burde gennemføres forsorgsmæssige foranstaltninger til modvirkning af prostitution, såfremt § 199 blev ophævet. Det er denne udvalgsbetænkning fra kriminalforsorgsudvalget, vi endnu ikke har modtaget, men vi har forstået på justitsministeren, at en betænkning fra udvalget kan forventes i løbet af sommeren 1971.

Jeg er ganske enig med justitsministeren i, at man må afvente det sagkyndige udvalgs betænkning vedrørende dette spørgsmål; der går en række problemer ind i debatten om disse ting, og det er ikke rimeligt, at man på nuværende tidspunkt, hvor et sagkyndigt udvalg om kort tid skal afgive betænkning, i realiteten skal behandle de emner, som indgår i dette udvalgs opgave, en opgave, som det har fået pålagt af folketinget. Så kan hr. Kurt Brauer være utilfreds med, at der er gået så lang tid med udvalgsbehandlingen, men under alle omstændigheder må vi have det sagkyndige materiale, som foreligger fra dette udvalg.

Den nuværende straffelovgivning, og hermed tænker jeg altså på straffelovens § 199, er naturligvis uhensigtsmæssig i den forstand, at den kun rammer prostitution efter de særlige regler om løsgængeri, det vil sige, at der skal meddeles et tilhold om at søge lovligt erhverv, og hvis tilholdet overtrædes, så kan der straffes efter disse bestemmelser. Der opstår herigennem en for-

skel mellem de kvinder, som har et erhverv ved siden af, for hvem der altså ikke er nogen form for straf, og dem, som ikke har det, og som kan straffes efter § 199. En sådan retstilstand er selvfølgelig ikke rimelig, og det er også på denne baggrund, at man har ønsket overvejelser vedrørende hensigtsmæssigheden af § 199 og andre foranstaltninger i stedet for.

Men ét er, at man eventuelt overvejer ændringer eller ophævelse af § 199, et andet er spørgsmålet om konsekvenserne af en sådan ordning med hensyn til spørgsmålet, om der her bliver tale om en lovlig virksomhed. Hvis man tænker sig, at man fuldstændig afkriminaliserer dette, er det én ting, men hvis man dertil siger, at prostitution er et lovligt erhverv, så opstår spørgsmålet, om man ikke, set i forhold til andre lande, kommer ud i en situation, som ikke er rimelig, og som også er uværdig, at man med andre ord kan risikere at komme til at blive et europæisk prostitutionscenter herhjemme. Derfor er det nødvendigt — hvis man gennemfører ændringer i straffelovens § 199, som jeg altså er enig i er uhensigtsmæssig — at man nøje overvejer konsekvenserne, og hvilke sociale og andre foranstaltninger der kan gennemføres for at begrænse prostitutionen. Her må man bl. a. se på, hvilke grupper der kommer ind i prostitutionen, og om der er socialt behov for foranstaltninger over for disse grupper.

I tidligere undersøgelser har man peget på visse kvinder, som kommer ind under prostitutionen. Jeg vil gerne nævne et nyere eksempel, som vist ikke har været inde i debatten tidligere, men som kendes fra andre lande, nemlig unge kvinder, som kommer ud i prostitution på grund af narkotikamisbrug, som på grund af behovet for hårde stoffer og for at kunne købe disse hårde stoffer kommer ind i prostitutionen; et problem, som naturligvis først er blevet aktuelt gennem den seneste tid, men som altså kendes i udlandet allerede på nuværende tidspunkt. Det er klart, at der her er et virkelig socialt behov og at der er tale om ulykkelige sociale følger for dem, der på grund af et sådant narkotikamisbrug kommer ud i prostitution. Derfor er det vigtigt, at man tager den sociale side med, når man skal gennemføre ændringer i straffelovgivningen, og at man ser på, hvilke muligheder